

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

V. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Pharaone, & in universis servis ejus, & in omni populo terra istius: cognovisti enim quia superbe egerant contra eos: & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die. Sic paulo infra Baruchus: Quia nomen tuum invocatum est super Israel, & super genus ipsius: sic paulo infra & Daniel: Quia nomen tuum invocatum est super civitatem, & super populum tuum. Postremo cum ita Deum orasset Baruchus: Aperi oculos tuos, & vide quia non secundum justitias Patrum nostrorum nos fundimus preces & petimus misericordiam ante conspectum tuum, Domine Deus noster, sed quia misisti iram tuam & furorem tuum super nos: hanc orationem ita expressit Daniel: Aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram, & civitatem super quam invocatum est nomen tuum: neque enim in justificationibus nostris prosterimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis.

IV. Caveamus interim ne argumentationem hanc labefaceret temporum ratio, & dum Baruchi vestigia legisse Daniele credimus, ipsum se ad Danielis imitationem composuisse Baruchum deprehendamus. Quod sane aliter se habet: nam cum Baruchus Babylonem venit, quintus à Sedecia captivitate annus agebatur. Atqui nonnisi triginta annis, postquam hoc iter suscepit Baruchus, nonum prædictionum suarum caput scribere potuit Daniel, quippe cum jam Darius Medus Babylonicum regnum occupasset. Quo capite cum Jeremia vaticiniorum meminerit, proclivis conjectura est hoc ipso tempore Baruchi librum ob oculos vel in mente habuisse, qui à Jeremia discipulo compositus, velut ipsius Jeremiae factus habebatur, proindeque tantam inter Judæos obtinebat existimationem, ut ejus lacrimas scriptionibus suis affluere Daniel non dedignaretur. Atque id Libri hujus auctoritatem præclare confirmat adversus ætatis hujus Heterodoxos.

V. Nam quod in Canone non est positus, unde secundum conflatur argumentum, id ex multorum consuetudine evenit, qui inter Jeremiae scriptiones Librum hunc ponebant. Atque ea consuetudo à prima Ecclesie ætate prodita, à vetustis Patribus servata est. Nam Baruchi utentes testimonio, Jeremiam se testem citare sæpissime profiterentur. Loca indicarem sexcenta, si non laborem hunc doctorum hominum industria jam sæpius antevertisset. Atque hinc evenisse puto, ut Ebraicum exemplar intercederet: cum enim librarii Volumina sacra exscribentes, in eorum indice Baruchi nomen non reperirent, qui sub Jeremia titulo continebatur, Librum quoque ejus inde amovendum censuerunt, cujus nomen in titulo non comparebat.

VI. Quamvis ergo Græca tantum oratione scriptus ad nos pervenerit, quam obrem eum à se, cum alios Prophetas exponeret, prætermissemus, prætermissemus Hieronymus; ex Ebraico tamen exemplari, quod annorum diuturnitate consumtum est, derivatam esse hanc interpretationem, non ut volunt quidam, confictam & subditiã, evincunt Ebraicis complures, quibus opus totum perspersum est; iisque tam crebris, ut palam sit opus esse Ebraicæ originis. Neque enim verisimile est hominem Græcum, aut Hellenistam, Græce scribentem, tantum Ebraici coloris huic scriptioni alinere potuisse, nisi præeunte ipso exemplari, cujus ductus fidus Interpretes sequebatur. Quod si homini Ebraice perito promptum fuisse dicas, etiam cum Græce scriberet, Ebraicæ linguæ saporem retinere, & crebros ubique Ebraicos aspergere, mirum profecto videbitur, virum Ebraicæ loquelæ scientem, cum Baruchi Ebraei nomine opus confingere & supponere vellet, Græcam orationem, non Ebraicam adhibuisse.

VII. Cuditur etiam adversum nos argumentum ex ipso Baruchi Procemio, unde apparet scriptum ab eo fuisse Librum, ut jam monui, quinto post anno quam à Chaldaeis diruta Urbs & incensa est. Quod ad eam solum pertinere potest vastationem, quæ Sedecia regnante contigit. Nam cum Babylonem deportatus est Jechonias, Templi quidem vasa detracta sunt, multique simul abducti captivi, citra omnem Templi aut Urbis cladem, quæ incendio demum absunta sunt & diruta, cum Sedecias caperetur. Cum ergo post hoc excidium Librum suum significet se scripsisse Baruchus, stante tamen etiam tum Templo scriptum videtur. Nam quid aliud hæc sibi volunt, quæ à Judæis exulibus ad Judæos in patria relictos scripta fuisse refert: Ecce misimus ad vos pecunias, de quibus emite holocaustomata, & thus, & facite manna, & offerre pro peccato ad aram Domini Dei nostri? Deinde: Et legite Librum istum quem misimus ad vos recitari in Templo Domini, in die solemnibus, & in die opportuno. Et capite sequenti: Respice, Domine, de domo sancta tua in nos. Ait præterea: Et miserunt in Jerusalem ad Joakim filium Helcia, filii Salom, Sacerdotem, & ad Sacerdotes, & ad omnem populum, qui inventi sunt cum eo in Jerusalem. Quæ videntur aperte iis repugnare, quæ leguntur postremo capite libri quarti Regum: Et succendit domum Domini, & domum Regis, & domos Jerusalem, omnemque domum combussit igni. Tum: Reliquam autem populi partem, quæ remanserat in civitate, & perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis, & reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiae. Et de pauperibus terra reliquit vini-

Bar. 1. 15.

Dan. 9. 19.

Bar. 1. 19.

Dan. 9. 18.

Refelluntur

argumenta

Adversario-

rum.

Primum ar-

gumentum.

Secundum ar-

gumentum.

Tertium ar-

gumentum.

Hier. Pref. in

Jer. & Proem.

Comm. in Jer.

Quartum ar-

gumentum.

Bar. 1. 10, 14.

Bar. 1. 16.

Bar. 1. 7.

4. Reg. 25. 9.

1. Reg. 1. 7.